

Tal

vid kursavslutning i Socialpedagogiska seminariet den 28 januari 1939.

När seminariet nu avslutar sin andra kurs, sker det i tillfredsställelse över att denna institution änyo kunnat bereda så många elever en utbildning, som helt visst skall bliva till stor glädje för den, som ätnjutit utbildningen, samtidigt som därmed också gjorts en betydelsefull insats i de sociala strävanden, vilka seminariet med sin pedagogiska verksamhet önskar främja.

I min egenskap av seminariets inspektor ber jag att få lyckönska styrelsen, rektor och lärare med anledning av den stora framgång seminariet haft.

Denna har bl.a. kommit till uttryck i det livliga intresse för seminariets syfte, som den ungdom lagt i dagen, bland vilken elevrekryteringen sker. Att syftet och verksamheten också högt uppskattas i de kretsar ute i samhället, med vilka seminariet sökt kontakt, är oss alla bekant och behöver nu endast konstateras.

Detta glädjande faktum är givetvis av största betydelse för seminariets elever. Även om de ledas av ideella motiv, då de söka sig till denna läroanstalt, är det helt naturligt, att de också ställa sina förhoppningar på möjligheterna att efter utbildningstidens slut få ägna sig åt sitt kall i praktiskt arbete och inkomstbringande tjänst. Och det synes vara väl beställt med dessa möjligheter. Därför är det med den bästa tillförsikt, som jag önskar Er, som nu skola lämna seminariet, all lycka och framgång. Jag är övertygad om, att Ni var i sin stad komma att ägna Edra arbetsuppgifter den kärleksfulla och ansvarsmedvetna omsorg, som de ha rätt att kräva av Er. Därmed skall förvisso följa all den glädje och tillfredsställelse, som Ni å Er sida hoppas finna i Ert arbete.

Lycka till!

